

[Socialministeren.]

vil jeg gerne bemærke, at det over for mig er oplyst, at udvidelse af dagplejeordningen i Frederikshavn til at omfatte 150 børn er godkendt af socialstyrelsen i februar 1973 på grundlag af en indstilling fra kommunen, hvori der er budgetteret med 2½ medarbejder. Socialstyrelsen har i sin godkendelse lagt det af kommunen udarbejdede budget til grund og har således ikke stillet krav om ændring af antallet af medarbejdere ved dagplejeordningen. Jeg tror derfor, der må være opstået en misforståelse mellem kommunen og socialstyrelsen, en misforståelse, som jeg vil opfordre kommunen til at tale med socialstyrelsen om.

Ulla Worm: Jeg er da glad for, at ministeren siger, at cirkulæret ikke stiller krav til kommunerne. Alligevel synes jeg, der er et meget langt spring fra det cirkulære, man rettede sig efter fra den 21. december 1965, om tilsyn med dagpleje, og så til socialstyrelsens sidste vejledning, der er kommet i 1972. Det er jo sådan, at kommunerne retter sig ganske meget efter vejledningerne og cirkulærerne — det er vel også det, der er tanken — og det er et stort spring, når der i det gamle cirkulære bare står, at tilsynet skal føres af personer, der har en vis baggrund herfor, at man kan bruge tilsynet efter behov, og at der skal være tilsyn med et dagplejehjem mindst 4 gange om året, mens det nu skal være pædagogisk uddannet personale og der skal være ca. 50 plejehjemsbørn pr. tilsyn. Når vi herinde på alle områder prøver at finde besparelsesmuligheder og ligeledes — og det var jo også kommunalreformens intention — gør alt, hvad vi kan for at styrke kommunernes selvstyre, synes jeg ikke, at denne vejledning er med til at støtte disse krav og disse ønsker.

Jeg mener også, at når et dagplejehjem er blevet godtaget som dagplejehjem i kommunen, er det sket efter en meget grundig undersøgelse, og så er der ikke grund til at kræve så mange besøg, som der er projekte-

ret efter det vejledende cirkulære. Ligeledes ved vi jo også, at disse dagplejehjem meget ofte har børn i forvejen og derfor må siges at have erfaring i spørgsmålet. Naturligvis skal de have mulighed for at indhente støtte, men der ligger i disse krav lidt af en diskriminering af hjemmene, foruden at det som sagt ikke er nogen styrkelse af det kommunale selvstyre.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan nu slet ikke se, at vi blander os i det kommunale selvstyre. Det er op til kommunerne, om de vil rette sig efter det vejledende cirkulære eller ej. Kommunernes Landsforening har selv indgået den aftale med Dansk Kommunal Arbejderforbund, som jeg omtalte før, hvor de går ind for, at der skal være 1 pr. 30. Det er ikke noget, vi blander os i fra statens side, det overlader vi helt til parterne.

Så vil jeg dog godt lige føje til, at jeg synes, det er rigtigt, at samfundet som sådant sørger for, at der er tilsyn med de børn, der anbringes i private hjem; men som sagt er det kommunerne selv, der tager stilling til dette spørgsmål, så jeg synes, at vi er ude af billedet.

Ulla Worm: Jeg er da enig med socialministeren i, at der skal være et vist tilsyn, det er klart, og det er der altså også. Men må jeg spørge ministeren: vil det sige, at kommunerne fuldstændig selv kan bestemme, om de vil følge det ene eller det andet cirkulære?

Socialministeren (Eva Gredal): For så vidt angår spørgsmålet om ansættelse af pædagoger til at føre tilsyn med de private hjem, står kommunerne helt frit. Der er kun et vejledende cirkulære.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ole Vig Jensen* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren overveje at frigive det